C/2024/1990

2024 3 7

Paraiškos įregistruoti pavadinimą paskelbimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų 50 straipsnio 2 dalies a punktą

(C/2024/1990)

Šiuo paskelbimu suteikiama teisė pareikšti prieštaravimą paraiškai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 51 straipsnį ([1]) per tris mėnesius nuo šio paskelbimo dienos.

BENDRASIS DOKUMENTAS

„Espárrago verde de Guadalajara“

ES Nr.: PGI-ES-02963— 5.6.2023

SKVN ( ) SGN (X)

1. **SGN pavadinimas**

„Espárrago verde de Guadalajara“

2. **Valstybė narė arba trečioji šalis**

Ispanija

3. **Žemės ūkio produkto arba maisto produkto aprašymas**

3.1. *Produkto rūšis*

1.6 klasė. Vaisiai, daržovės ir grūdai, švieži arba perdirbti

3.2. *Produkto, kurio pavadinimas nurodytas 1 punkte, aprašymas*

Minkšti, žali, sveiki ir švarūs, vaistinių smidrų rūšies (lot. *Asparagus officinalis* L.), genetiškai diploidinio porūšio F1, „Kalifornijos universiteto“ tipo smidrų ūgliai. Jie būna šių veislių: ‘Apollo’, ‘Grande’, ‘Early California’, ‘Sunlim’, ‘Vegalim’, ‘Magnus’, ‘Placosesp’, ‘UC 157’, ‘UC 115’, ‘Darzilla’.

Saugoma geografine nuoroda gali būti žymimi tik žalieji smidrai, kurių sausosios medžiagos kiekis yra 6,5–8,5 proc.; pH vertė – 5,7–5,9; elektrinis laidumas – 4,4–6,2 (±0,3 mS cm–1); ilgis – 13–26 cm, iš kurių ne daugiau kaip 3 cm yra baltos spalvos, skirtumas tarp to paties ryšulėlio vienetų yra ne didesnis kaip 20 proc.; ne mažesnio kaip 10 mm skersmens; o tirpių sausųjų medžiagų kiekis – 3,8–6,1 Brikso laipsnių (±0,6 proc.).

Dėl šių cheminių savybių šių smidrų skonis yra ryškus, jie sultingi, šiek tiek skaidulingi, juntami saldūs ir kartūs poskoniai. Skonis ilgai išlieka dėl tam tikros tirpių kietųjų medžiagų, druskų, organinių rūgščių ir kitų biologiškai aktyvių junginių koncentracijos.

Smidrai valgomi švieži arba perdirbti. Jie nenukentėję nuo kenkėjų ir ligų, nepažeisti padargų ar oro sąlygų, neaplipę dirvožemiu ir nuplauti. Viršutinio smidrų stiebo trečdalio kreivumas yra ne didesnis kaip 30 proc. Žaliųjų smidrų galvutė yra užsiskleidusi, nėra jokių ūglių ar žiedų.

3.3. *Pašarai (taikoma tik gyvūniniams produktams) ir žaliavinės medžiagos (taikoma tik perdirbtiems produktams)*

—

3.4. *Specialūs gamybos veiksmai, atliktini nustatytoje geografinėje vietovėje*

SGN „Espárrago verde de Guadalajara“ žymimi smidrai auginami 4 skirsnyje aprašytoje geografinėje vietovėje.

([1]) OL L 343, 2012 12 14, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1151/oj

3.5. *Specialios produkto registruotu pavadinimu pjaustymo, trynimo, pakavimo ir kt. taisyklės*

Pakavimo įmonės privalo turėti sistemas, užtikrinančias, kad šia SGN žymimi smidrai būtų pakuojami atskirai nuo kitų ten galimai pakuojamų smidrų.

3.6. *Specialios produkto registruotu pavadinimu ženklinimo taisyklės*

Supakuotų smidrų etiketėje turi būti: nurodytas pavadinimas, kuriuo jie parduodami; bendrojo dokumento 3.6 skirsnyje nurodytas logotipas, kurį gali naudoti bet kuris jo paprašęs ir specifikacijos reikalavimus vykdantis veiklos vykdytojas; saugoma geografinė nuoroda „Espárrago Verde de Guadalajara“. Pasirinktinai etiketėje taip pat gali būti atitikties ženklas, kurį išduoda kontrolės įstaigos produkto sertifikavimo skyrius.

Minėtas logotipas pateikiamas toliau.

4. Glaustas geografinės vietovės apibūdinimas

Saugoma geografine nuoroda žymimų smidrų auginimo vietovė apima šias Gvadalacharos provincijos savivaldybes:

Alarilla, Aldeanueva de Guadalajara, Aranzueque, Arbancón, Armuña del Tajuña, Cabanillas del Campo, Cañizar, Casas de San Galindo, Centenera, Ciruelas, Cogolludo, Copernal, Chiloeches, Espinosa de Henares, Fontanar, Fuencemillán, Guadalajara, Heras de Ayuso, Hita, Horche, Humanes de Mohernando, Jadraque, Loranca del Tajuña, Lupiana, Málaga del Fresno, Malaguilla, Marchamalo, Membrillera, Miralrío, Mohernando de Henares, Montarrón, Robledillo de Mohernando, Romanones, Taragudo, Tendilla, Torija, Torre del Burgo, Tórtola de Henares, Valdarachas, Valdearenas, Valdegrudas, Villanueva de Argecilla, Yebes, Yunqueras de Henares.

5. Ryšys su geografine vietove

Paraiška įregistruoti SGN „Espárrago Verde de Guadalajara“ grindžiama specifinėmis savybėmis, kurias produktas įgyja dėl ryšio su geografine vietove. Žalia spalva ir 6,5–8,5 proc. sausųjų medžiagų kiekis auginimo laikotarpiu susiformuoja dėl vidutinės saulės spinduliuotės (1 642,5 MJ/m²). Dėl žemos temperatūros pH vertės svyruoja tarp 5,7 ir 5,9, o tirpių kietųjų medžiagų kiekis Brikso laipsniais yra 3,8–6,1 (± 0,6 proc.) – tokie rodikliai yra dėl to, kad smidrai auga lėtai. Smidrų ūglių ilgis (13–26 cm) ir minimalus skersmuo (10 mm) priklauso nuo dirvožemio, kurio pH vertė daugiausia yra 8,1–8,3, taip pat nuo dirvožemio gylio, maisto medžiagų kiekio ir subalansuoto smėlio, molio bei dulkių kiekio. Šios dirvožemio savybės reiškia, kad yra nemažai drėgmės ir maistinių makro bei mikromedžiagų atsargų.

Geografinės vietovės ypatumai

a) Kraštovaizdis

Geografiniu požiūriu žaliųjų smidrų auginimo vietovė yra vakarinėje Gvadalacharos provincijos dalyje, La Sieros, La Kampinjos ir Aukštutinės Alkarijos komarkose, Membriljeros ir Lorankos prie Tachunjos savivaldybėse, 640–1 020 m aukštyje virš jūros lygio.

Vietovei būdingi nuolaidūs šlaitai ir terasos upių lygumose, taip pat aukštesnės plynaukščių vietovės, kuriose formuojasi Alkarijos viržynai.

b) Hidrografija

Auginimo vietovė yra Henareso ir Badjelio upių bei Tachunjos upės ir jos intakų, Matajegvaso ir Ungrijos, slėniuose.

Upių baseinai šiuose slėniuose susiformavo dėl giliai kalkakmenio plutoje vykusių erozijos procesų, kurie paveikė žemesnius litologinius sluoksnius, daugiausia sudarytus iš molio ir dulkių. Šie aliuviniai baseinai upių lygumas papildo derlingesnėmis žemėmis, todėl susidaro žemės ūkio veiklai palankesni dirvožemiai, labiau tinkami žaliesiems smidrams auginti.

Drėkinimui naudojamas vanduo pasižymi labai mažu druskingumu, todėl yra tinkamiausias geriausiam derliui išauginti.

c) Klimatas

Žaliųjų smidrų auginimo vietovės klimato ypatybėms apibrėžti naudojame Papadakio klimato klasifikavimo sistemą (1966 m.). Pagal tą sistemą klimato ypatybes galima apibūdinti kaip daugiausia priklausančias vidutinio Viduržemio jūros klimato tipui (ME). Taip pat vasarinis tipas yra „kukurūzų“ (M), o žieminiai tipai – šalto klimato „avižų“ (AV) ir vidutinio klimato „avižų“ (AV). Kalbant apie drėgmę, auginimo vietovės yra daugiausia drėgno Viduržemio jūros tipo (ME), o kai kurios žemutinės Henareso lygumos vietos priskiriamos sausam Viduržemio jūros tipui (ME). Pagal tą pačią sistemą vietovės temperatūros sistema daugiausia yra „pampų“ (PA) tipo, o kai kurios viržynų teritorijos apibūdinamos kaip karšto ir vidutinio tipo (TE).

Auginimo vietovėje, Marčamalo, Chadrakės ir Armunjos prie Tachunjos savivaldybėse, yra oficialios Žemės ūkio, žuvininkystės ir maisto ministerijos klimato stotys. Remiantis stočių pateiktais duomenimis, vidutinė aukščiausia temperatūra yra 20,6 °C; vidutinė žemiausia temperatūra – 6° C; vidutinė absoliučiai žemiausia temperatūra – – 9,1 °C; o vidutinių temperatūrų vidurkis – 13,1 °C.

Auginimo laikotarpiu vidutinė kovo, balandžio, gegužės ir birželio mėnesių temperatūra buvo atitinkamai 7,3 °C, 11,7 °C, 15,7 °C ir 20,6 °C. Iš šių duomenų matyti, kad žiemos yra ilgos, o pavasariai trumpesni. Vidutinis metinis kritulių kiekis yra apie 434,8 litro.

Vidutinė grynoji saulės spinduliuotė auginimo mėnesiais, t. y. nuo kovo iki birželio, yra 1 642 MJ/m^2. Tai yra mažiau nei kitose šiltesnėse Ispanijos žemės ūkio kultūrų auginimo vietovėse.

Klimato duomenimis pagrįsti skaičiavimai rodo, kad žiemos mėnesiais šaltis iš viso trunka 1 290,5 valandas, o po balandžio 11 d. yra 25 proc. didesnė vėlyvųjų pavasario šalnų tikimybė.

Iš šių skaičių matyti, kad klimatas pasižymi labai ilga ir šalta žiema, vėlyvomis šalnomis ir trumpu pavasariu bei rudeniu. Pavasario pradžioje paprastai yra šalta, vasaros būna sausos ir karštos, o kritulių kiekis labiau į vakarus nutolusiose vietovėse yra vidutinis arba nedidelis.

Paprastai auginimo laikotarpiu optimalios klimato sąlygos trunka gana trumpai, daug trumpiau nei žemės ūkio kultūrų, auginamų šiltesnėse vietovėse, atveju. Nors kovo pabaigoje galima pamatyti keletą smidrų ūglių, įprastomis sąlygomis derlius pradedamas nuimti tik balandžio viduryje.

Dėl vėlyvų šalnų atsiranda auginimo proceso pertrūkiai. Šis veiksnys ir aukšta temperatūra birželio mėnesį lemia, kad tikrasis smidrų derliaus nuėmimo laikotarpis trunka ne ilgiau kaip 70 dienų. Todėl augalai išsaugo savo atsargas. Dėl to, kad nėra neigiamo poveikio, ypač pagerėja produktų kokybė.

d) Dirvožemiai

Auginimo vietovė yra Henareso, Badjelio ir Tachunjos upių lygumose, susiformavusiose plioceno-kvartero laikotarpiu. Dirvožemiai daugiausia yra kalkiniai rudžemiai ir išplautžemiai, tačiau pasitaiko ir salpžemių.

Dažniausia šių dirvožemių tekstūra yra priemolio arba sunkaus priemolio, dirvožemiai labai pralaidūs ir turi daug anglies. Vidutinės pH vertės yra 8,1–8,3, o dirvožemio laidumo vertės svyruoja tarp 150 ir 184 mS cm^{-1}. Organinių medžiagų kiekis paprastai būna mažas, mažesnis nei 1,5 proc.

Produkto ypatumai

SGN „Espárrago de Guadalajara“ žymimi smidrai pasižymi šiomis savybėmis:

sausųjų medžiagų kiekis – 6,5–8,5 proc.;

pH vertė – 5,7–5,9;

elektrinis laidumas – 4,4–6,2 (±0,3 mS cm^{-1});

ilgis – 13–26 cm, iš kurių ne daugiau kaip 3 cm yra baltos spalvos, o ilgio skirtumas tarp to paties ryšulėlio vienetų yra ne didesnis kaip 20 proc.;

skersmuo – ne mažesnis kaip 10 mm;

tirpių sausųjų medžiagų kiekis – 3,8–6,1 Brikso laipsnių (±0,6 proc.).

Priežastinis ryšys tarp geografinės vietovės ir produkto kokybės ar savybių (SKVN atveju) arba konkrečios kokybės, reputacijos ar kitų produkto savybių (SGN atveju)

Auginimo mėnesiais temperatūra yra palyginti žema: kovo mėn. vidutinė temperatūra yra 7,3 °C, balandžio mėn. – 11,7 °C, gegužės mėn. – 15,7 °C, birželio mėn. – 20,5 °C.

Tai reiškia, kad smidrai auga lėtai, todėl tirpių sausųjų medžiagų koncentracija yra didesnė – 3,8–6,1 Brikso laipsnių, o pH vertė – 5,7–5,9.

Be to, žiemos šaltis ir tai, kad yra didesnė kaip 25 proc. vėlyvųjų šalnų tikimybė (t. y. šalnos po balandžio 11 d.), reiškia, kad augalai nesunaudoja šakniastiebiuose ir šaknų sistemose sukauptų angliavandenių, baltymų ir mineralinių medžiagų atsargų. Šios atsargos išlieka ir gali būti perduodamos naujiems smidrų ūgliams didesniu kiekiu nei šiltesniame klimate auginamų smidrų atveju.

Žiemą šalčiai trunka 1 290,5 valandas. Tai yra ilgas laikotarpis. Žema temperatūra daro dvejopą poveikį smidrams. Pirma, per žiemos pertrauką tai sudaro sąlygas augalo medžiagų apykaitos hormoninėms sistemoms visiškai atsinaujinti. Antra, smidrų ūgliai paprastai išdygsta maždaug tuo pačiu metu, ko negalima pasakyti apie smidrus, auginamus ne tokio vėsaus klimato sąlygomis. Todėl, nors kovo pabaigoje gali išdygti nedidelis smidrų kiekis, sezonas paprastai prasideda tik balandžio viduryje.

Smidrų ūgliai baigiami pjauti atėjus birželio mėnesio karščiams, kurie sudaro sąlygas ilgesniam šių augalų augimo laikotarpiui. Jie toliau auga daugiausia dėl vasaros karščių ir ūkininkų taikomų tradicinių drėkinimo ir tręšimo būdų. Per ilgą vasarą susidaro daug biomasės, dėl kurios vėliau atkuriamos šakniastiebiuose ir šaknų sistemoje kaupiamos atsarginės medžiagos, kurias augalas galės naudoti kitą sezoną.

Vidutinis skirtumas tarp didžiausios dienos ir mažiausios nakties temperatūros yra apie 14,2 °C. Tai, kartu su žema dienos temperatūra ankstyvą pavasarį, padeda apsaugoti smidrus nuo neigiamo karščio poveikio, dėl kurio padidėja transpiracijos lygis. Per aukštos vidurdienio temperatūros poveikiui sušvelninti reikia mažesnės angliavandenių apykaitos. Todėl angliavandeniai išlieka smidruose.

Taip pat dėl dujų apykaitos per žioteles netenkama mažiau vandens, palyginti su smidrais, auginamais šiltesnėse vietovėse. Todėl tirpios sausosios medžiagos išlieka smidruose ir jų vertė yra 3,8–6,1 Brikso laipsnių, o pH – 5,7–5,9. Tai yra didelės vertės, būdingos šioje auginimo vietovėje užaugintiems smidrams.

Viena iš ypatingų auginimo vietovės savybių – aukštis, kuriame įsikūrę augintojų ūkiai. Dėl šio veiksnio ir Gvadalacharos provincijos geografinės platumos vidutinė saulės spinduliuotė auginimo laikotarpiu yra 1 642,5 MJ/m^2. Smidrai yra žalios spalvos, o sausųjų medžiagų kiekis juose siekia 6,5–8,5 proc.

Ypatingos dirvožemių savybės yra šios: dažniausiai pH vertė yra 8,1–8,3, gylis, maisto medžiagų kiekis ir subalansuotas smėlio, molio bei dulkių kiekis. Dėl šių savybių sukaupiamos nemažos drėgmės ir maistinių makro bei mikromedžiagų atsargos, dėl kurių galima užauginti 13–26 cm ilgio ir ne mažesnio kaip 10 mm skersmens smidrus. Smidrai auga labai lėtai dėl nakties ir dienos temperatūros svyravimų.

Dirvožemyje esančios maisto medžiagos, tradicinė augalų tręšimo praktika ir vietovės agrarinės bei klimato savybės lemia, kad šių smidrų skonis yra ryškus, jie sultingi, šiek tiek skaidulingi, juntami saldūs ir kartūs poskoniai. Dėl tam tikros tirpių kietųjų medžiagų, druskų, organinių rūgščių ir kitų biologiškai aktyvių junginių koncentracijos jie pasižymi ilgai išliekančiu skoniu.

Nuoroda į paskelbtą produkto specifikaciją

http://pagina.jccm.es/agricul/paginas/comercial-industrial/consejos_new/pliegos/PLIEGO_CONDICIONES_esparrago_Guadalajara_20221020.pdf